

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

سۆرانى

كردي سوراني

الْوَسَائِلُ الْمُفِيدَةُ لِلْحَيَاةِ السَّعِيدَةِ

ئامراز وړيکاره به سووده کان بۆ گه‌يشتن به ژيانىکى به‌خته‌وهر

نووسينى:

شه‌يخ عبد الرحمن ئيبين ناسر ئەلسه‌عدى
-ره‌حمه‌تى خواى لىبىت-

٣) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٧ هـ

السعدي ، عبدالرحمن
الوسائل المفيدة للحياة السعيدة - كردي سوراني. / عبدالرحمن
السعدي ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. - الرياض
، ١٤٤٧ هـ

٣١ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٧/٣٨٦١

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٥٧٠-٢٩-٦

الْوَسَائِلُ الْمُفِيدَةُ لِلْحَيَاةِ السَّعِيدَةِ

نامراز وړيکاره به سوو ده کان بو گه یشتن
به ژياننکی به خته وەر

الشَّيْخُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ نَاصِرٍ السَّعْدِيُّ

رَحِمَهُ اللَّهُ

نووسینی:

شہ یخ عبد الرحمن ئیبن ناسر نه لسه عدی - په حمه تی خوا ی
لیبیټ -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئامراز ورېكاره به سووده كان بۆ گەيشتن به ژيانىكى به خته وەر

پيشه كى دانەر

الحمد لله الذي له الحمد كله، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم.

پاشان: بېگومان ئارامى و دښايى وبه خته وهرى دل ولاچوونى غەم وخه فته كاني ؛ داواكراوه له لايه ن هه موو مروفتيكه وه، وبه هوپه وه ژيانىكى خوښ وبه خته وهر به ده ست ده هينرئيت، وشادى وئاسووده پى كامل ده بيت، بۆ به ده سته پينانى ئەم به خته وهره يه چەند هوكارىك هه يه له وانه ش: هوكارى ئاينى، هوكارى سروشتى، هوكارى كردارى، هه موو ئەمانه يش تەنها بۆ ئيماندار كوډه بيتته وه، به لام خه لكاني تر ؛ ئەگه رچيش هه نديكيان به ده ست به ينن له لايه ك وهو كارىكه وه كه ژيره كانيان كوښش ده كه ن بۆ گەيشتن پى، به لام له زور لايه نى تره وه به خته وهرى به ده ست ناهينن كه به سوودترن و دامه زراوترن وچاكترن بۆ

بەدەستەيىنانى ئامانجە كان.

من لەم پەيامەدا ئەو ھۆکارانەى لە ھەزەمدايە ؛ دەينووسم
بۆ بەدەستەيىنانى ئەم ئامانجە بالايە، كە ھەموو مەروۇفك
ھەولئى بۆ دەدات.

ھەندىك خەلك گەيشتون بە زۆرىك لەم ھۆکارانە بۆيە
ژيانىكى بەختەوەرانە وخوشيان ھەيە، ھەندىك خەلكى تر ؛
شەكستيان خوارد لە گەيشتن پييان بۆيە لە ژيانىكى ناخوش
ونارەحەتدان، وژيانيان پەر لە مەينەتيە، وخەلكى تر ھەيە ؛
لەناوەرەستدايە، بە پيى گەيشتنيان بە ھۆکارەكان، خواى
گەرە سەرکەوتوومان بەكات ويارمەتيدەرمان بىت بۆ
بەدەستەيىنانى ھەموو خيړىك، ودوورخستەوہى ھەموو
شەرىك.

بەشى يەكەم

۱- گەرەترين ھۆکار وگرنگترين بنچينە برىتيە لە ئيمان
ھينان وکردهوہى چاک ئەنجامدان، خواى گەرە
دەفەرەمويت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٧﴾﴾

ھەرکەس لە نێر يان لە مێ کردەوہى چاکى کردبیت و

بیگات و برواداریش بوو بیت تهوه سوئند به خوا به ژیانیکی
خوش دهیان ژیهنن و سوئند بی پاداشتیان بدهینهوه به چاکتر
لهوهی که تهوان دهیانکرد ﴿[النحل: ۹۷].

خوای گهوره باسیکردووه وپهیمانی داوه به تهوانه
ئیمانان هیناوه وکردهوهی چاکیان کردووه ؛ ژیانیکی خوش
وپاکیان پیبهبهخشیت لهم دونیایه‌دا، وپاداشتیان به چاکه
بداتهوه لهم ژیان به شوی مانهوهی ههمیشه‌بی دوواروژ.

هوکاری تهمه پروونه ؛ تهو ئیماندارانه‌ی به‌راستی باوه‌ریان
به الله هیناوه، به ئیمان هینانیک که به‌ره‌مه‌که‌ی
کردهوهی چاک ته‌نجام دانه؛ که هوکاری باش کردنی دل
وره‌وشت و دونیاو دوواروژ، و تهو بنچینانه‌یان پییه که
رینیشاندهریانه بو به‌خته‌وه‌ری وشادی، وبویان پروونده‌کاته‌وه
چون مامه‌له بکه‌ن له‌گه‌ل دل‌ه‌راوکی و غم و خه‌ف‌ه‌ت.

به‌سوپاس‌گوزاریه‌وه پیشوازی له‌ حاله‌ته‌کانی ئاسووده‌بی
وخوش‌گوزهرانی ده‌که‌ن، ولهو شتانه‌دا به‌کاریان ده‌هینن که
سوودی هه‌یه، ته‌گه‌ر به‌م شیویه به‌کاریان بهینن ؛
به‌خته‌وه‌ر ده‌بن، وحه‌ز ده‌که‌ن بمینیتته‌وه و به‌ره‌که‌تی زیاتر
بیت، و به‌هیوای پاداشتن وه‌کو پاداشتی ته‌وانه‌ی
سوپاس‌گوزاری خوای گه‌وره‌ن، پاداشتی‌ک هینده‌ خیر
وبه‌ره‌که‌تی له‌گه‌ل‌دایه که زور زیاتره له‌م خوشیانه؛ که

دهره نجامی سهره تاپی ئەم سوپاسگوزاریه ن.

له بهرام بهردا، هیندهی ده توان به رهنگاری ناخوشی وزیان
وغه و خه فه ته کان ده بنه وه، وهیندهی بتوان له سه ره خویان
ئاسانی ده کهن، و به جوانی ئارام ده گرن له سه ره ئه و شتانهی
ناتوان به رهنگاری ببنه وه، بهم شیویه سوود وهرده گرن له
کاریگه ری و شوینه واری ناخوشیه کان ؛ له به رهنگاری بوونه وهی
بویرانه، و شاره زایی وهیز، و ئارام گرتن و به هیوا بوونی پاداشت،
به هوی ئەم ئەنجامه مه زاناه ؛ ناخوشی و ناره حه تیه کان
نامین، و ئاسووده یی و هیوای خوش شوینیان ده گرنه وه،
وهیوا بوون به فه زل و پاداشتی خوای گه وره، پیغه مبه ر-صلی
الله علیه وسلم- ئەم بابته ی روون کردووه ته وه له م
فه رمووده سه حیه دا، که ده فه رمویت:

(عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ،
وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ).

«حال و کاروباری ئیماندار جی سهر سوپامانه، هه موو
حال و کاتیکی هه ر مایه ی خیره بۆی، ئەگه ر تووشی
خوشگوزهرانی بیت؛ سوپاسی خودا ده کات و ئەمه ده بیته
مایه ی خیر بۆی، و ئەگه ر تووشی زیان بیت؛ ئارام ده گریت،
و ئەمه ش هه ر ده بیته مایه ی خیر بۆی، و ئەمه بۆ هیه
که سیک نییه جگه له ئیماندار». [رواه مسلم].

پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- باسی ئەوه مان بۆ

ده کات که خیر و پاداشتی ئیماندار چەند هینده دهیته وه ؛ له
 هه موو ئه و شتانه ی به سه ریدا رووده دات له به خته وه ری
 و ناره حه تی. بۆیه ده بینیت هه ردووکیان رووده دهن به سه ر
 خه لکیدا ؛ به لام جیاوازیه کی زۆریان هه یه له چۆنیه تی
 رووبه روو بونه وه یان، ئه میش به یی جیاوازیانه له ئیمان
 و کرده وه ی چاک. ئه وه ی ئیمان و کرده وه ی چاک هه یه ؛
 به ره نگاری خیر و شه ر ده یته وه به وه ی باسما ن کرد له
 سوپاسگوزاری و ئارامگرتن و ئه وه ی په یوه ستن پێیانه وه، بۆیه
 به خته وه ر و شاد ده بیت، و غه م و خه فه ت و دلەراوکی
 و دلته نگي له سه ر نامینیت، و ژيانیکی خوشی ده بیت له م
 دونیا یه دا. به لام بیباوه ر و فاسق به خته وه ری و خوشیه کان
 به کارده هیئن له شه ر و خوبه گه وره زانین و سنوور تیپه پراندن،
 بۆیه ره وشتیان تیکده چیت و به کاریان ده هیئت هه روو کو
 ئازهلان به ته ماح و په رووشیه وه، به لام له گه ل ئه مه یشدا دلی
 ئارام نییه، به لکو په شوکاوه له چه ند ئاراسته یه که وه،
 له لایه که وه ده ترسیت ئه وه ی حه زی پیده کات ؛ له ناو بچیت،
 و تووشی ناره حه تی ده بیت له پاراستنی حه زه کانی به هو ی ئه و
 به ره به ستانه ی دینه پیشی، و له لایه کی تره وه حه زه کانی نه فس
 له سنووریک ناوه ستیت به لکو به په رووشه بو شتی زیاتر،
 له وه یه به دهستی بهینیت و له وه یه به دهستی نه هیئت،
 ئه گه ر به دهستی بهینیت ئه وای جی دلەراوکییه به هو ی ئه و

لایه نانه‌ی باسمان کرد، و به ره‌نگاری نار‌ه‌حه‌تیه کان ده‌بیت‌ه‌ه به دل‌ه‌راوکی و نار‌ه‌زایی دهر‌برین و پیژاری وترس، بویه مه‌پرسه تووشی چی غهم و په‌ژاره‌یه‌ک ده‌بیت له‌م ژیا‌نه‌دا، له نه‌خوشیه می‌شکی و دهر‌وونیه کان، وله وترسه‌ی که ره‌نگه بیگه‌یه‌نیت به خراپ‌ترین حال و ترسناک‌ترین سه‌ره‌نجام، چونکه به‌هیوای پاداشت نییه، وئارا مگرتی نییه که دل‌نه‌وایی بکات و نار‌ه‌حه‌تیه‌کانی له‌سه‌ر ئاسان بکات.

هه‌موو ئه‌مانه زانراون له‌پ‌یگای ئه‌زموونی مروّقه‌کانه‌ه‌ه، ویه‌ک نمونه له‌سه‌ر ئه‌م جوّره: ئه‌گهر تیرامانی بو بکه‌یت و به‌راوردی بکه‌یت له‌گه‌ل حالی خه‌لکی، بوّت دهر‌ده‌که‌ویت جیاوازی زوّر هه‌یه له‌نیوان ئه‌و ئیمان‌داری به‌پ‌ی ئیمان‌ه‌که‌ی کرده‌ه‌ه ده‌کات، وئه‌و که‌سه‌ی به‌و شیوه‌یه نییه، ئاین زوّر ئاموژگاری ده‌کات بوّ قه‌ناعه‌ت بوون به‌ر‌زقی خوای گه‌وره، و به‌وه‌ی به‌خشیوو‌یه‌تی به‌به‌نده‌کان له‌فه‌زل و پ‌یزل‌ینانی هه‌مه‌جوّر.

ئیمان‌دار ئه‌گهر تاقیب‌ک‌ریته‌ه‌ه به‌نه‌خوشی و هه‌ژاری، یان هه‌ر تاقیب‌کردنه‌وه‌یه‌کی تر؛ که له‌وه‌یه تووشی هه‌ر که‌سێک بیت، ئه‌وا - به‌ ئیمان‌ه‌که‌ی و به‌و قه‌ناعه‌ت و پ‌ازیوونه‌ی هه‌یه‌تی به‌وه‌ی خودا به‌خشیوو‌یه‌تی-؛ قایل و پ‌ازییه، وله دل‌یه‌وه‌ی داوای شتێک ناکات؛ که له‌قه‌ده‌ردا بوّ ئه‌و نه‌بووه،

له شتومه کی دنیایی ؛ سهیری ئه و خه لکانه دهکات که که متریان ههیه له خۆی، و سهیری سه رهوهی خۆی ناکات، له وهیه به خته وهری و ئارامی زیاتر بێت له ئه و که سانهی که هه موو شتیکی دنیایان به دهست هیناوه ئه گهر ئه م که سه قه ناعه تی پینه به خشرا بێت.

له به رامبه ردا ده بینیت ئه و که سه ی کرده وهی نییه به یی ئیمان، ئه گهر تووشی تاقیکردنه وهیه ک بێت بو نمونه هه ژاری یان له دهستدانی شتیکی له دهستکهوته کانی دنیا، ئه و له ئه و په ری نارچه ته تی و بی هیوایدا ییه.

و نمونه یه کی تر: ئه گهر ترس و پرووداوه ئالۆزه کان هات به سه ر مرو فدا، ده بینیت ئه وهی ئیمان که ی دروسته ودلی چه سپاوه، و ده روونی ئارامه، ده توانیت به هیوری و چاکی ئه م حاله ته بخاته ژیر رکیفیه وه ؛ به هۆی به کارهینانی ئه وهی له توانایدا یه له بیرکردنه وه وقسه و کرده وه، و خۆی ئاماده کرووه بو ئه م پرووداوه نارچه ته تانه، ئه م حاله تانه مرو ف هیه وهر ده کاته وه ودلی جیگیر ده کات.

به لام بیباوه ر به پیچه وانیهی ئه م حاله ته وه، ئه گهر تووشی ترس بێت ؛ یژدانی نارچه ته ده بییت، و ده روونی ده شیویت، و په ری تیکده چیت و له ناخه وه تووشی ترس و بیم ده بییت، تووشی ترسی ده ره کی و دل په راوکی ناخ ده بییت ؛ به شیوهیه ک

که دهرېرېنی مه‌حاله، ئەم جوړه له خه‌لکي ئە‌گه‌ر هه‌ندیک هۆکاری سروشتي به‌کارنه‌هینن که پيويستی به‌راهيانی زور هه‌يه ئە‌وا هي‌زيان له‌ده‌ست ده‌دن وي‌ريان ده‌شله‌ژي‌ت، به‌تايبه‌ت له‌حاله‌ته‌ناره‌حه‌ت و‌غهم هي‌نه‌ره‌کاندا ئە‌ميش به‌هۆي نه‌بووني ئيمان که هانده‌ره بو‌ئارام‌گرتن.

چاکه‌کار و‌تاوان‌بار، وئيمان‌دار و‌کافر به‌شدارن له‌به‌ده‌سته‌هينانی ئازايه‌تی، هه‌روه‌ها توانای في‌تريان هه‌يه بو‌مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل رووداوه‌سه‌خته‌کان و‌ئاسان‌کردنه‌وه‌ی، به‌لام ئيمان‌دار جياوازه‌به‌هۆي به‌هي‌زي ئيمان و‌ئارام‌گرتن و‌ته‌وه‌کول و‌پشت به‌ستنی به‌خوای گه‌وره، و به‌هيوای پاداشته، ئەم شتانه‌ئازايه‌تی زياد ده‌کات، وشو‌ينه‌واری ترسی له‌سه‌ر که‌م ده‌کات، و‌ناره‌حه‌تیه‌کانی له‌سه‌ر ئاسان ده‌ب‌يت، هه‌روه‌کو‌خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمو‌يت:

﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾ (١٠٤)

﴿ئە‌گه‌ر ئيوه‌ئيش و‌ئازارتان پي‌بگات بي‌گومان ئە‌وانيش ئيش و‌ئازاريان پي‌ده‌گات وه‌ک چۆن ئيوه‌ئيش و‌ئازارتان پي‌ده‌گات و‌ئيوه‌ئوميد ده‌که‌ن له‌خوا ئە‌وه‌ی ئە‌وان ئوميدی ناکه‌ن (که‌پاداشت و‌سه‌رکه‌وته‌ن)﴾ [النساء: ١٠٤]. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌وه‌هاو‌کاری و‌يارمه‌تيدانیکي تايبه‌تيان

پیدهبه خشیت که شوینه واری ترسه کان له ناودهبات،
په روه ردگار دهفه رمویت:

﴿...وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

﴿وه ئارامگر -خو راگر- بن به راستی خوا له گهل
خوگراندایه﴾ [الأنفال: ٤٦].

٢- له و هوکارانهی که ده بیته هو ی نه هیشتنی غه م
وخه فهت و دله راوکی، جوړه جیاوازه کانی چاکه کارییه له گهل
خه لکی به قسه وکرده وه، هه موو نه و خیر وچاکه کاریانه ؛
به هو یانه وه خوای گه وړه غه م وخه فهت و دله راوکی لاده بات
له سهر مروفی چاکه کار و تاوانبار به یی پله ی چاکه کاریه که،
به لام ئیماندار چاکترین به شی هه یه، و به وه جیاوازه که
چاکه کاریه که ی دهره نجامی دلسوزیه تی بو خوای گه وړه و
به هیوای پاداشته.

بو یه خوای گه وړه یش نه نجامدانی جوړه جیاوازه کانی خیر
وچاکه ی له سهر ئاسان ده کات، و ناره حه تیه کانی لی دوور
ده خاته وه به هو ی دلسوزی و به هیو ابوونی پاداشت،
په روه ردگار دهفه رمویت:

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ
النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

هیچ چاکه یه ک نیه له زوړبه ی چه کردنه کانیا ندا مه گهر

یەکیەک فەرمان بکات بەمال بەخشین لەرێی خوادا یان
 فەرمانکردن بە چاکە یان چاککردنی نیوان خەلکی جا هەر
 کەسێک ئەو بەکات بەنیازی رەزامەندی خوا ئەو لە
 داها توودا پێی دەبەخشین پاداشتی زۆر گەورە ﴿[النساء:
 ۱۱۴].

خوای گەورە -سبحانە وتعالی- باسی ئەو هەمان بۆ دەکات
 کە ئەم کردەو چاکانە خێرن ئەگەر هەرکەسێک ئەنجامیان
 بدات، و خێر خێر دەهێنێت، و شەڕ دوور دەخاتەو، و ئەو
 ئیماندارە ی بەهێوای پاداشتە ؛ خوای گەورە پاداشتی
 گەورە ی پێدەبەخشێت، و لەو پاداشتە مەزانە: نەهێشتنی
 غەم و پەژارە و نارهەتی و هتد لە ناخۆشیەکان.

بەشی دووهم

دڵەراوێ کە دروست دەبێت بەهۆی شپۆزەیی مێشک
 و سەرقالی دڵ بە ئەو شتانە ی تووشی پەژارە ی دەکەن، لە
 هۆکارەکانی دوورخستەوێ: سەرقالبوون بە کردەوێە کە لە
 کردەو بەسوودەکان یان زانستێک لە زانستە بەسوودەکان.
 ئەم شتانە دڵ سەرقال دەکەن ؛ بۆیە بیر ناکاتەو لەو شتانە ی
 دەبێتە هۆی دڵەراوێ. لەوێە ئەو هۆکارانە ی لەبیر بچێتەو
 کە دەبنە هۆی غەم و خەفەت، بۆیە دەروونی بەختەو

دهبیت، وچالاکى زیاد دهکات، وئەم ھۆکارە باوەردار وییباوەر
تییدا بەشدارە. بەلام ئیماندار جیاوازه بەھۆی باوەر
ودلئسۆزى وبەھیواوونى پاداشت لەکاتی سەرقالبوونی بەئەو
زانستەى فیرى دەبیت یان فیرى دەکات، وئەو کردەوێ خیرەى
دەیکات، ئەگەر پەرستن بێت ئەوا پەرستنى الله یە، وئەگەر
کارئیکى دونیایى یان خوویەك بێت ونبەتێ چاکى لەگەڵدا بێت،
ومەبەستى ئەوێ بێت یارمەتیدەرە بۆ گوێرایەلى الله ؛ ئەمە
کاریگەرى باشى ھەیه لەسەر نەھیشتنى غەم وخەفەت
ودلئەنگى، چەند مەرووف ھەیه تاقیکراوەتەوێ بە دلەراوکی
ونارەحەتێ بەردەوام، وتووشى نەخۆشى جۆراوجۆر بوو، لە
بەسوودترین دەرمان وچارەسەرەکانى: (لەبیرکردنى ھۆکارى
نارەحەتێ ودلەراوکییە، وسەرقالبوونی بە کردەوێەك لە
ئەرکەکانى سەرشانى).

دەبیت ئەو کارەى سەرقالى دەبیت ؛ لەوانە بێت کە
نەفسى حەزى پێدەکات و بەپەرۆشیەتێ، چونکە ئەمە دەبیتە
ھۆى ئەوێ مەبەستە بەسوودە کە بێتە دى، وخودا زاناترە.
لەو شانەى دەبیتە ھۆى دوورخستنەى خەفەت
ودلەراوکی: کۆکردنەوێ ھزرە لەسەر گەنگیدان بە کردەوێ
ئێستە، وپەرنەکردنەوێ لە گەنگیدان بە داھاتوو،
وپەرنەکردنەوێ لە رابردوو، بۆیە پێغەمبەر -صلی الله علیه

وسلم- په نای به خوای گه وره ده گرت له غم وخه فته،
 (له و فهرمووده ی بوخاری وموسلم گیراویانه ته وه)، دلته نگی
 بو رابردوو هیچ سوودی کی نییه چونکه ئه وه ی رویش
 ناتوانیت پی بگات وناتوانیت چاره سهری بکات، وله وه یه
 غم وخه فته زیانی هه بیت به هو ی ترسان له ئه وه ی له
 داهاتوودا دیت، بو یه له سهر به نده یه که کوری روژه که ی
 بیت، و وزه وجدیبوون وکووشی به گهر بخت بو چاککردنی
 ئه مړو وکاتی داهاتوو، کوکردنه وه ی دل له سهر ئه مه ده بیته
 هو ی کاملبوونی کرده وه، وغم وخه فته له سهر دل
 ناهیلیت. پیغهمبه ر- صلی الله علیه وسلم- ئه گهر نزایه کی
 بکردایه یان رینمونی ئومه ته که ی بکردایه بو ووتنی ؛
 ئاموژگاری ده کردن له گهل داواکردنی یارمه تی له الله و
 به هیوا بوونی فه زلی، و له هه مان کاتدا جدی بیت وکووش
 بکات له سهر به دیهینانی ئه وه ی نزای بو ده کات.
 ودوورکه و تنه وه له ئه و شتانه ورپیگانی که نزای ده کرد بو
 دوورخستنه وه یان چونکه نزا هاوتای کرده وه یه، و به نده
 کووش ده کات بو ئه وه ی سوودی بو ی هه یه له ئاین
 ودونپادا، وداوا له پهروه ردگاری ده کات مه به سته کانی بو
 بهینیته دی، ویارمه تی بدات له مه دا، ههروه کو پیغهمبه ر -
 صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت:

(اٰخِرُضْ عَلٰی مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِزْ بِاللّٰهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَإِذَا أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللّٰهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ لَوَّ" تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ).

«پیداگیر به له سهر ئه وهی سوودی بوټ ههیه، وپشت به خوای گه وره ببهسته وېی هیوا ولاواز مه به، وئه گهر شتیک پرویدا که پیټ ناخوټ بوو مه لی: ئه گهر ئاوا وئاوام بگردایه؛ ئاوا وئاوا ده بوو، به لکو بلی: (قَدَّرَ اللّٰهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ) واته: (قه ده ری خودا بوو، وئه وهی ویستی له سهر بوو؛ جیبه جیټی کرد)، چونکه ووتنی: (ئه گهر) ده رگی کرده وه کانی شه یتان ده کاته وه» [رواه مسلم]. له م فهرمووده یه دا پیغه مبه ر -صلی اللّٰه علیه وسلم- فهرمانیکردووه به دوو شت: یه که میان به په روټشوون له سهر شته به سووده کان له هه موو حاله ټیکدا، وداواکردنی یارمه تی له اللّٰه ونه که وتنه ژیر رکیفی لاوازی وېی توانای که ئه میښ ته مه لی زیان به خشه، ودوو ه میان بریتیه له ملکه چبوون بو اللّٰه له پروداوه کانی رابردوو که رویشته وجیبه جیټی بوو، ومروټ ټیاندا قهزا وقه ده ری خودا ببینیت وپیټ رازی بیټ

پیغه مبه ر -صلی اللّٰه علیه وسلم- کاروبار و حاله ته کانی دابه ش کرد به سهر دوور جوړ: به شیک بهنده هه ولی بو دهادت هینده ی بتوانیت، یان دووری ده خاته وه وئاسانی ده کات؛ له مه دا بهنده هه ول وکوټشی خوټی ده خاته گهر وداوای یارمه تی له په روه ردگاری ده کات بو به دیه ینانی.

به شیکی تر هەر هه‌وڵدانیکی به‌نده بۆ سووده، له‌مه‌ياندا به‌نده ئاسوده‌یه له به‌رانبه‌ری و ملکه‌چ و رازی ده‌بیت، وهیچ گومانیک نیه له‌وه‌ی ئەم بنچینه‌یه هۆکاره بۆ ئاسوده‌یی ونه‌مانی غه‌م وخه‌فه‌ت.

به‌شی سییه‌م

له‌گه‌وره‌ترین هۆکاره‌کانی سینگ فراوانی و ئاسوده‌یی؛ (زۆر یادکردنی خوای گه‌وره‌یه) چونکه کاریگه‌ریه‌کی سه‌رسوپه‌ینه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر سینگ فراوانی و ئارامی ده‌روون، ونه‌ه‌یشتنی غه‌م وخه‌فه‌ت، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت:

﴿...أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

﴿ئاگادارین که‌هه‌ر به‌یادی خوا دل‌ه‌کان ئارام ده‌گرن﴾ [الرعد: ۲۸] یادکردنی په‌روه‌ردگار کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه له‌به‌ده‌سته‌ینانی داواکراو ئەمیش به‌هۆی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی یادی الله‌یه، و به‌هۆی ئەوه‌ی به‌نده‌ه‌یوای پێی هه‌یه له‌پادا‌شت.

هه‌روه‌ها باسکردنی نيعمه‌ته ئاشکرا و په‌نه‌انه‌کانی خوای گه‌وره، ناسینی نعمة‌ته‌کان و باسکردنیان هۆکاری په‌واندنه‌وه‌ی غه‌م وخه‌فه‌ت، وهانی به‌نده‌ده‌دات بۆ

سوپاسگوزاری که له بهرترین پله‌کانه ئەگەرچیش به‌نده هه‌ژاریان نه‌خۆش بێت یان تووشی هه‌ر تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی تر هاتبێت. ئەگەر به‌راورد بکات له‌نیوان نيعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ری - که له‌ ژماردن نایه‌ن - و ئەوه‌ی تووشی بووه له‌ناخۆشی، ئەوا ناره‌حه‌تیه‌که هه‌یچ رێژه و ژماره‌یه‌ك نیه به‌رامبه‌ر نيعمه‌ته‌کان.

به‌لکو ناخۆشی و کاره‌ساته‌کان ئەگەر خوای گه‌وره به‌نده‌ی پێ تاقی بکاته‌وه، و به‌نده ئارامگروازی و ملکه‌چ بێت، ئەوا ئازار و کاریگه‌ری ناره‌حه‌تیه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاسان و که‌م ده‌بێته‌وه، به‌هه‌یوابوونی به‌نده به‌ پاداشت و به‌ندایه‌تی بۆ الله به‌ ئارامگرتن و پازی بوون ؛ ئەمه ده‌بێته هۆی شیرینکردنی شته تاله‌کان بۆیه شیرینی پاداشت تالی ئارامگرتنی له‌بیر ده‌باته‌وه.

له‌ به‌سوودترین شته‌کان له‌م باب‌ه‌ته‌دا ئەوه‌یه‌که پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- پێنمونی بۆ کردووه له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحدا که ده‌فه‌رمووت:

(انْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَلَّا تَزْدُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ).

«سه‌یری ئەوانه‌ی خواره‌وه‌ی خۆتان بکه‌ن، و سه‌یری ئەوانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی خۆتان مه‌که‌ن، چونکه ئەمه‌ وا ده‌کات

که نيعمه ته کانی خوی گه وره به سه رتانه وه به که م نه زانن»
 [رواه البخاري]. ئە گەر به نده ئەم رېنمايه مه زنه له پيش
 چاوی بێت ؛ وا ده بينيت له پيش زۆريک له خه لکيه وهيه له
 سه لامه تي وپاشکه وته کانی، وله رزق وپاشکه وته کانی ؛ ئينجا
 حالي هه رجۆريک بېت، بۆيه دلەراوکی و غه م وخه فه تي
 نامييت، وبه خته وه ري وشادی زياد ده بېت به نيعمه ته کانی
 خوی گه وره ؛ که له پيشه وه ي خه لکی تره تياندا.
 هه رچه نده به نده زياتر تيرامان بکات بۆ نيعمه ته ئاشکرا
 وشاراوه کانی خوی گه وره له سه ري، له ئاين ودونيادا، وا
 ده بينيت که په روهردگاري خيري زۆري پېبه خشيوه وشه ر
 وخرابه ي زۆر وجۆراوجۆري لي دوورخستوه ته وه، بېگومان
 ئەمه ده بېته هۆي نه هيشتني غه م وخه فه ت، وده بېته هۆي
 ئاسووده ي وشادی.

به شي چواره م

له و هۆکارانه ي ده بېته هي نانی به خته وه ري ونه هيشتني
 غه م وخه فه ت: هه ولدانه بۆ نه هيشتني ئەو هۆکارانه ي غه م
 وخه فه ت ده هي نن، وکۆششکردنه بۆ به ده سه ته ي نانی ئەو
 هۆکارانه ي ده بنه هۆي هي نانی به خته وه ري ؛ ئەميش به
 له بيرکردنی ئەوه ي پرويداوه له رابردوودا له ناخوشي
 وناپه حه تيه کان که هيچ توانای نيه بي گيرتته وه، وده بېت

بزانیت که سهرقالکردنی بیرى به رابردوو دهچیته ژیر بابەتى گالتهوگەپ ومەحالهوه، وگەمژەپى وشیتیه، بۆیه کۆشى دلى دهکات لهسەر بیرنهکردنهوه لییان، وههروهها کۆشى دلى دهکات بۆ دلەپاوکی نهبوون سهبارەت به ئەوهى له داهاتوودا روودهات ؛ لهو شتانەى دیت به خەيالیدا له ههژارى وترس وناخۆشى وهتد. بۆیه دهزانیت که داهاتوو نهزانراوه ؛ ئەوهى روودهات له خیر وشەر وهیوا وئازار، ههمووی بهدهستی پهروهردگاری بهشکو ودانایه، هیچ شتیك بهدهستی بهندهکان نییه جگه له ههولدان بۆ بهدهستهینانی خیرهکان وههولدان بۆ دوورخستنهوهى زیانهکان نهبیت، بهنده دهزانیت ئەگەر هزرى ئاراسته بکات بۆ دوورخستنهوهى له شپزهبوون سهبارەت به کاروبارى داهاتوو، وتهوهکول وپشت بهستى تهنها به پهروهردگاری بیت له چاککردنیان، ودلى بۆ ئەمه ئارام بیت، ئەگەر بهم شیویه بیت ؛ دلى ئۆقره دهگریت و حال وکاروبارهکانى چاک دهبن، وغهم وخهفەت ودلەپاوکی لهسەر نامینیت.

له بهسوودترین شتهکان سهبارەت به کاروبارهکانى داهاتوو ؛ بهکارهینانی ئەم نزایهیه که پیغهمبەر -صلی الله علیه وسلم- نزای پیدهکرد:

(اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ).

واته: «خودایه ئایینه کهم چاک بکه که بربره‌ی پستی کاره‌کانمه، ودونیاشم بو چاک بکه که ژیانمی تیدایه، وقیامه‌تیشم بو چاک بکه چونکه گه‌رانه‌وهم بو ئه‌وێه، وژیانم بو بکه به هوکاری زیادبوونی هه‌موو خیر وچاکه‌یه‌ک، ومردنم بو بکه به هوکاری هه‌سانه‌وه له هه‌موو شه‌ر وخرابه‌یه‌ک» [رواه مسلم]. وهه‌روه‌ها کاتیک ده‌فه‌رمویت: (اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ).

واته: «خودایه ئومێدم به‌رهم و به‌زه‌یی تۆ هه‌یه، و به‌ ئه‌ندازه‌ی چاو‌تروکاندنیکیش خۆم نه‌ده‌یته‌ ده‌ستی خۆم و کار و باریشم به‌ چاکه‌ بگێره، هیچ په‌رستراویک نییه، که شایسته‌ی په‌رستن بێت، جگه‌ له‌ تۆ» [رواه أبو داود باسناد صحیح]. ئه‌گه‌ر به‌نده‌ ئهم نزایه‌ بلیت که چاکبوونی داها‌تووی تیدایه‌ له‌ ئاینداری ودونیایدا ؛ به‌ دلێکی ئاماده‌، و نه‌یه‌تیکی راستگۆیا‌نه‌، له‌ گه‌ل کۆششکردنی بو‌ ئه‌و شته‌ی ده‌بیته‌ هو‌ی به‌ ده‌سته‌ینانی ئه‌مه‌، ئه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ی نزای بو‌ ده‌کرد و هی‌وای پێ‌ده‌خواست وکرده‌وه‌ی بو‌ ده‌کرد ؛ بو‌ی ده‌ه‌ینیته‌ دی، و غه‌م و خه‌فه‌تی ده‌گورپیت به‌ خو‌شی و به‌خته‌وه‌ری.

بەشى پىنچەم

لە بەسوودترین ھۆکارەكان بۆ نەھىشتى دلهراوڭى وغەم ئەگەر بەندە تووشى شتىك لە نارەحەتى وتاقيکردنەوہەكان بوو: ئەوہى ھەولبەدات بۆ ئاسانکردنەوہى لەرېڭاى بىرکردنەوہ لە خراپترى ئەگەرەكان كە لەوہى ھالەتەكە لەسەرى كۆتايى بەھاتايە، وخۆى لەسەر ئەمە رابھىنئىت، ئەگەر وابكات ئەوا دەبىت ھەولبەدات بۆ كەمکردنەوہى كاريگەرپىيەكانى ھىندەى دەتوانىت، بەم كۆششكردن ۋەھولدانە ؛ غەم وخەفەتى نامىنئىت، بەم شىوہى وزەى بەگەر دەخات بۆ بەدەستھىنئانى سوودەكان، و دوورخستنەوہى زيانەكان ھىندەى لەتواناى مروڤدايە.

ئەگەر ھۆكارەكانى ترس ونەخۆشى ۋەھزارى ويىبەشى لە ھەزە ھەمەجۆرەكانى ؛ روويدا، با بە ھىورى وئارامى دەروونەوہ مامەلەيان لەگەلدا بكات، وئەوپەرى كۆشش بكات لەمەدا، راھىنئانى دەروون لەسەر ئارامگرتن بەرامبەر نارەحەتپەكان؛ ئاسانپان دەكاتەوہ وسەختپان ناھىلئىت، بەتايبەت ئەگەر سەرقال بىت بە دوورخستنەوہيان ؛ ھىندەى لەتوانايدايە، بۆيە تپيدا كۆدەبىتەوہ؛ ئارامگرتى نەفسى لەگەل ھەولدان بۆ بەدەستھىنئانى سوودكە سەرقالى دەكەن لە بىرکردنەوہ لە نارەحەتپەكان، وكۆششى نەفسى

ده کات له سهر نوټکردنه وهی هیژی بهرنگاریبونه وهی
 نارپه حه تیه کان، له گهل پشت به ستن به خوی گه وره له مه دا
 ومتمان به نه و زاته مه زنه، بیگومان نه م بابتهانه سوودی
 مه زنیان هه یه بو به دهسته یانی به خته وهی وسینگ فراوانی،
 له گهل نه وهی بهنده هیوای پییبه تی له پاداشتی نزیك
 و دواخراو، نه مه بینراوه و تاقیکراوه ته وه، و پرووداوه کانی زوړنیک
 هه ن که نه زمونیان تیدا هه یه.

به شی شه شه م

له مه زنتړین چاره سهره کان بو نه خوشیه کانی دل له
 شپړه یی دهروونی ومیشکی، به لکو بو نه خوشیه کانی
 لاشه یش: بریتیه له به هیژی دل ونه بوونی بیژاری
 وپه رچه کردار به رامبه ر به وه هم وخه یال له کان که بیرکردنه وه
 خراپه کان ده یانه یین. هه رکه سیك خه یال بکاته وه سه باره ت
 به پروودانی نارپه حه تی ونه مانی خوشیه کان؛ نه مه تووشی غه م
 وخه فته ونه خوشیه کانی دل ولاشه ی ده کات، و تووشی
 توره یی و سه رلیشیواوی و دارمانی دهروونی ده بیت، نه مانه یش
 کاریگه ری خراپیان هه یه، و زوړنیک له خه لکی نه زمونیان هه یه
 له گهل زیانه گه وره کانی.

هه رکتیک دل پشت به الله ببه ستیت و متمان ه ی پی

هه بېت، ملکه چي وههم نه بېت وخه يالی خراب رکيفي پي نه کات، وتمانهي به الله هه بېت و به هیوای فزل و پاداشتي بېت، به هوای ئه مه وه غه م وخه فه تي له سهر لاده چيت، ورزگاري ده بېت له زوريك له نه خوشييه کاني دل ولاشه، ودل به هيژ وسينگ فراوان ده بېت وبه خته وهري پرووی تیده کات ؛ به شيويه كه ناتوانيت گوزارشتي لي بکات، چهند نه خوشخانه هه يه ئه و نه خوشانه ي تيدايه که ده نالين به ده ست وههم وخه يالی پوچه وه، ئه م شتانه کاريگه ريان هه بووه به سهر به هيژه کانه وه، چ جای لاوازه کان، وبوونه هوای گه مژه پي وشيتي، وسه لامه ت ئه وه يه خوای گه وره سه لامه تي پي ببه خشيت، وسه رکه وتووی بکات بو کوشکردن دژي نه فسي خوای بوئه وهی هوکاره به سووده کان به ده ست به يئيت که دل به هيژ ده کهن، ودله راوکی دوور ده خه نه وه، خوای گه وره ده فهرمويت:

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾

﴿هه رکه سيک ته وه کولی به خوا بېت - پشت به خوا ببه ستيت- ئه و ئه و زاته به سه بوی﴾ [الطلاق: ۳]، واتا خوای گه وره به سه بو هه موو ئه و شتانه ي گرنگه به لايه وه وغه ي ليده خوات سه باره ت به دينداری ودونيای.

ئه وهی ته وه کولی به الله هه يه ؛ دلی به هيژه وخه ياله کان

کاریگه‌ریان له‌سه‌ری نییه، ورووداوه‌کان بی‌زاری ناکه‌ن چونکه
 ئەمانه به‌هۆی لاوازی نه‌فس و ترسنۆکییه که‌له‌راستیدا
 بوونیان نییه، وده‌زانیت خوای گه‌وره زامنی کردووه ؛
 هه‌رکه‌سیک ته‌وه‌کولی به‌ ئەو هه‌بیت ئەوا په‌روه‌ردگاری
 به‌سه، بۆیه متمانه‌ی به‌ الله هه‌یه و د‌ل‌نیایه سه‌باره‌ت به
 په‌یمان‌ه‌کانی، ونا‌ره‌حه‌تیه‌که‌ی ده‌گۆرپیت بۆ ئاسانی،
 و د‌ل‌ته‌نگیه‌که‌ی ده‌گۆرپیت بۆ به‌خته‌وه‌ری، و ترسه‌که‌ی
 ده‌گۆرپیت بۆ ئاسایش، داوای سه‌لامه‌ت له‌ خوای گه‌وره
 ده‌که‌ین و به‌هێزی وچه‌سپاوی د‌ل‌مان پێبه‌خشیت،
 و ته‌وه‌کولی ته‌واومان به‌ ئەو زاته هه‌بیت ؛ که‌ زامنی
 به‌خشینی خێری کردووه به‌ هه‌موو ئەوانه‌ی ته‌وه‌کولیان
 پێه‌تی، و هه‌موو ناخۆشی وزیان‌یکیان لی‌ دوورده‌خاته‌وه.

به‌شی‌حه‌وته‌م

۱۳- کاتیک پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-
 ده‌فه‌رمویت:

(لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُّؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا خُلُقًا آخَرَ).

«با هیچ پیاوێکی ئیماندار رقی له‌ ئافره‌تێکی ئیماندار
 نه‌بێته‌وه، ئە‌گه‌ر رقی له‌ ره‌وشتیکی بیت؛ ئە‌وا ره‌وشتیکی تری
 له‌ لا په‌سه‌نده». [رواه مسلم]، دوو سوودی مه‌زنی تێدایه:
 یه‌که‌م: رێنموونی بۆ چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌ گه‌ل هه‌وسه‌ر

وکه سی نزيك وهاوړې وهه ریه کيکي تر که په یوه ندیت پيیه وه هه یه، ده بیټ خوت رابه ټنیت له سهر ئه وهی که به رامبه ر که موکور تیه ک یان هه رشتيکي تر که تو حه زت لی نیه ؛ ئه گهر تییدا به دیت کرد، به راورد بکه له نیوان ئه مه وئ وهی ئه رکه له سهرت له هیشتنه وهی خوشه ویستی وپه یوه ندیه کی به هیز، چاکه کانی ومه به سته تایهت وگشتیه کان به ییری خوت بهینه وه، بهم چاوپوشي کردنه له که موکور تیه کان وره چاوکردنی لایه نه چاکه کان، هاوړپیه تی وپه یوه ندی به رده وام ده بیټ، وگونجان وهیوری دپته دی.

سوودی دووه م: نه هیشتنی غم ودله راوکی، وهیشتنه وهی دلسوزی وپاکي له گهل جیه جیکردنی مافه واجب وسونه ته کان ؛ و به دیه ټنانی هیوری له نیوان هه ردوولا، ئه وهی کرده وه نه کات به ئه م رینمونییه ی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ئاماژه ی بو کردووه ومه سه له که پیچه وانه بکاته وه، وبه رده وام چاوی له سهر که موکور تیه کان بیټ وکویر بیټ دهره ق به جوانیه کان، ده بیټ تووشی دله راوکی بیټ، وپه یوه ندی له نیوان خوی وکه سی خوشه ویستی پچرانی تیده که ویټ، وتووشی زور له که موکور تی دهن دهره ق به مافه کان به رامبه ریه کتر.

زورتيك له و خه لكانه ی که خاوه نی هیمه تی به رزن ؛ خویان

داده مه زرين له سهر ئارامگرتن و د نيايي له کاتي رووداني کاره سات و ناره حه تيه کان. به لام له که مترین شتدا تووشي دله راوکی دهن، وهیوری دهر وونيان تیکده چیت، هوکار نه وهیه خوین راهینا له گهل چونیته مامه له کردن له گهل کاره ساته گه وره کاند، به لام له شته بچو و که کاند، نه مه یان جیبه جی نه کرد بویه زيانی پښان گه یاند و کاریگه ری هه بوو له سهر تیکدانی هیوری و ئارامیان، مروفي به هیز خوئی داده مه زرينیت له سهر چونیته مامه له کردن له گهل رووداوو بچو و گه وره کاند و داوای یارمه تی له الله ده کات له مه دا، و لی ده پاریته وه که نه یدات به دهستی خوئی هینده ی چا و تروکانیکیش، نه گهر و ابو ؛ نه و رووداوی بچو و کی له سهر ئاسان ده بیت هه ره کو چون کاره ساتی گه وره ی له سهر ئاسان بووه. بویه دل و دهر وون چه سپاو و ئارام و د نیا ده بیت.

به شی هه شته م

مروفي ژیر ده زانیت ژيانی راسته قینه نه وهیه که به ئاسو و ده ی و شادی ده ژی، و ژيانیکی زور کورته، بویه نابیت کورتری بکاته وه به غم و به رده و امبوون له گهل ناره حه تيه کان ؛ چونکه نه مه دژی ژيانی راسته قینه یه، ده بیت به په رۆش بیت له سهر ژيانی ؛ و نابیت ریگه بدات که زورینه ی

ماوهی ژیاڼی به غم وناره‌حه‌تی بړوات، وجیاوازی نییه له‌مه‌دا له‌نیوان چاکه‌کار وتاوانبار، به‌لام ئیماندار باشتړین به‌شی هه‌یه له به‌دیهاټنی ئهم وه‌سفانه ټییدا، وبه‌شی به‌سوودی نړیک ودواخواوی هه‌یه.

ئه‌گه‌ر ناخوښیه‌کی به‌سهردا هات یان بترسیت له‌وهی توووشی بیت ؛ با به‌راورد بکات له‌نیوان ئهو نیعمه‌ته ئاینی ودونیاپیانه‌ی پیی به‌خسراوه، وئهووه‌ی توووشی بووه له ناره‌حه‌تی، له‌کاتی به‌راوردا زوړی ئهو نیعمه‌تانه ده‌رده‌که‌ویت که پیی به‌خسراوه، وکاریگه‌ری ناره‌حه‌تی وناخوښیه‌کان نامینیت.

هه‌روه‌ها به‌راورد بکات له‌نیوان ئهو زیانه‌ی ده‌ترسیت توووشی بیت، وئه‌گه‌ره زوره‌کانی سه‌لامه‌ت بوون لی، نابیت ریگه‌بدات ئه‌گه‌ره لاوازه‌کان سه‌ریکه‌ون به‌سهر ئه‌گه‌ره زور وبه‌هیزه‌کان؛ ئه‌گه‌ر وابت غم وخه‌فه‌تی نامینیت، وپیلان داده‌نیت بو‌گه‌وره‌ترین ئه‌گه‌ر که له‌وه‌یه توووشی بیت، بو‌یه خو‌ی داده‌مه‌زینیت له‌سهر روودانی ؛ ئه‌گه‌ر روویدا، وه‌ه‌ولده‌دات بو‌دوورخستنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی رووی نه‌داوه وبو نه‌هیشټنی ئه‌وه‌ی روویداوه یان که‌مکرده‌وه‌ی شویننه‌واره‌کانی.

له بابته به‌سووده‌کان ئه‌وه‌یه بزانت کاتیک خه‌لکی

ئازارت دەدەن بە تايبەت بە قسەى خراپ، ئەمە زىانى بۆت نىيە ؛ بە لىكو زىانى بۆ ئەوانە، مە گەر خۆت سەرقاڵ بىكەيت بە ئەو قسانەو، ورېگەى پېدەيت دەست بگرېت بە سەر ھەست و سۆزت، ئە گەر وابېت ئەوا زىانى بۆ تۆيش دەبېت ھەروەكو چۆن زىانى بۆ ئەوان ھەبوو، ئە گەر گوئى پېنەدەيت ئەوا ھىچ زىانى بۆت نابېت.

بزانە ژيانە شوئىنكەوتەى بىرکردنەو ھەكانتە، ئە گەر بىرکردنەو ھەكانت لە شتى بە سووددا بېت بۆت لە ئاين يان دونيادا ؛ ئەوا ژيانە خۆش و بەختەو ھەر دەبېت، ئە گەر نا بە پېچەوانەو ھەدەبېت.

لە بە سوودترين بابەتەكان ئەو ھەى خۆت دابمەزىنيت لە سەر ئەو ھى چاوەرانی سوپاس نەبېت لە جگە لە اللہ، ئە گەر چاکەکار بېت بە رامبەر ئەوانەى مافيان لە سەرت ھەى يان مافيان لە سەرت نىيە، بزانە ئەمە مامەلەکردنى تۆيە لە گەل اللہ، بۆيە گوئى مەدە بە سوپاسکردنى ئەو کەسانەى چاکەکار بوويت بە رامبەريان، ھەروەكو خواى گەورە قسەى بەندە تايبەتە ھەلېرېدراو ھەکانى دە گېرېتەو ھەدەفەر مۆيت:

﴿إِنَّمَا نُنْطِمْكُمْ لِرِجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۝﴾

﴿(دەلېن) بە راستى ئىمە تەنھا لەبەر رەزامەندى خوا

خواردنتان ددهیئی، چاوه‌روانی ناکه‌ین له ئیوه نه پاداشت
ونه سوپاس ﴿[الإنسان: ۹].

زیاتر جهخت له‌سه‌ر ئەم بابەته ده‌کرێته‌وه له‌کاتی
مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ خێزان و منداڵه‌کان و ئه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندی
به‌هیزت پێیانه‌وه هه‌یه ؛ هه‌رکاتیک خۆت دامه‌زراند له‌سه‌ر
دوورخستنه‌وه‌ی شه‌ر و زیان لێیان، ئەوا هیور و ئارام ده‌بیت.
له‌و هۆکارانه‌ی ئارامی ده‌به‌خشن به‌ مرۆف ئه‌وه‌یه‌ کرده‌وه
چاکه‌کان بکه‌یت به‌پێی توانای جه‌سته‌یی و ده‌روونیت به‌بێ
زێده‌پۆی کردن چونکه‌ زێده‌پۆی تووشی دله‌راوکێت ده‌کات،
ئه‌گه‌ر سنووری سروشتی تێپه‌رینیت ئەمه‌ ده‌بیته‌ هۆی
ئه‌وه‌ی به‌ په‌شیمانی بگه‌رپێته‌وه و فه‌زڵ و پاداشت به‌ده‌ست
نه‌هینیت، به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ رێگایه‌کی خواروخێچت گرته‌
به‌ر، ئەمه‌یه‌ دانایی: له‌ حاڵه‌ته‌ نا‌ره‌حه‌ته‌کان ؛ ئەنجامی پاک
و شیرین به‌ده‌ست به‌ینیت، به‌م شیوه‌یه‌ پاک‌ی و بێ خه‌وشی
ده‌روون زیاد ده‌بیت، و نا‌ره‌حه‌تیه‌کان هێدی هێدی نامین.

شته به‌سووده‌کان با له‌ ئیوچه‌وانت بن و هه‌ول بده‌ بۆ
به‌ده‌ست هێنانیان، و ئاوڕ مه‌ده‌ره‌وه بۆ شته‌ زیانبه‌خشه‌کان
؛ که‌ به‌م شیوه‌یه‌ بیت دوور ده‌که‌ویت‌ه‌وه له‌ هۆکاره‌کانی
هێنایی غه‌م و دلتنه‌نگی، و ده‌سته‌به‌رداری ساته‌کانی هیوری
و ئارامی مه‌به‌، و با به‌وردی هزرت له‌سه‌ر کاره‌ گرنگه‌کان بیت.

له رینماییه به سووده کان ئه وهیه که کاره کان له ئیستادا
جیبه جی بکهیت، بۆ ئه وهی بۆ کاره کان داهاتوو سه رقāl
نه بیت ؛ چونکه ئه گهر کاره کان ئه مپۆ جیبه جی نه کهیت ئه وا
کرده وه کان رابردووت له سه رکۆ ده بیته وه، بۆیه شوینه واری
نه ریئی له سه رت زیاتر ده بیته، ئه گهر هه موو شتیك یه کلایی
بکه یته وه له کاتی خۆیدا ؛ ئه وا به هیزی هزر وکرده وه
پووبه پرووی کاره کان داهاتوو ده بیته وه.

ده بیته بژارده ت له نیوان کرده وه کاندای گرن گترین له پیشه وه
بیته پاشان گرن گتر وبه و شیوه یه، وبزانه چی کرده وه یه ک
نه فست هزی پییه تی و به په رو شیت بۆی، چونکه
پیچه وانیه یان تووشی بیزاری وناره حه تیت ده که ن، وله مه دا
پشت به بیر کردنه وهی دروست وراویژ به سه ته، ئه وهی وراویژ
بکات ؛ په شیمان نابیته وه، ئه وهی ده ته ویت بیکهیت ؛
به جوانی و وردی بیخوینه وه، ئه گهر به رژه وهندی هاته دی
وپییدا گیر بووی له سه ر جیبه جی کردنی ئه وا پشت به الله
به سه ته، چونکه به راستی الله ئه وانیهی خوشده ویت که
پشتی پیده به سه تن وته وه کولیان ته نها به ئه و زاته یه.

والحمد لله رب العالمین.

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم.

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque
and the Prophet's Mosque in languages

978-603-8570-29-6

